

и до Комора во Венеція. Онь беше подобно като баща си големъ мучитель. И оть него Иллирицы назвахасе Болгаре, а не какво то некои думать, защо Болгаре те пряха наименование оть рѣка та Волга.

Л И Л Ъ.

По Болга настана Лиль, въ лѣто миробытія 4920. За него пише Іоаннъ Зонарь, защто отиде на Римъ съ войска голема, и излѣзна на среща му римскій Царь Тарквинія Лука сось многоцѣнны царски дарове, и тако примирисе сось него и се върна назадъ въ Болгарія: гдѣ то и умре.

ПЕРУНЪ.

По смерти Лиловой настана Перунъ. Въ него то време се роди Александръ Македонскій, и докле порасте и се возмужа Александръ, онь земаше оть Филиппа Александроваго баща дань. Возмужавши же Александръ, и земавши скипетры отца своего, подигна бой противо Перуна, и нави Перуну, и уби го: а двама неговы сынове зароби, купно со сичко то му воинство. И така сичка та Болгарія по смерти Перуновой остана подъ Александрова власть. Двама та обаче сынове Перуновы, кои то отведе Александръ въ плѣнь, направи ги князове въ свое то си царство, и отиде сось нихъ, и побѣди Пора Индійскаго и други многу царства. И като се врнаха просиха оть Александра да имъ даде една часть земля, и Александръ даде имъ свое то отечество Македонія, въ лѣто оть сотворенія мира 5038. Купноже даде имъ и исповѣданіе написано на кожа со златны слова: народъ славный и непобѣди-